

Hola famílies!

Aquest dimecres al Science Club ens hem preguntat: **Per què els lloros poden imitar sons i altres ocells no poden?**

Hem vist que és un tema evolutiu el que fa que els lloros, junt amb altres tipus d'ocells, tinguin certs parts del cervell més desenvolupades i això fa que posseeixin la siringe, una membrana vocal, no cordes vocals!, que permet que puguin imitar sons. Els que encara no està molt clar és si són intel·ligents i entén el que diuen o simplement imiten.

Seguint experimentant amb el so i debatent sobre el que pot ser, hem agafat uns tubs metàl·lics que quan els escalfàvem feien so: hem descobert que el so és una ona sonora i depèn de com de llarg és el tub, sona més agut o més greu.

Després teníem ganes de cridar ben fort i hem fet les figures de Chladni. Aquestes figures va ser com Chladni li va ensenyar a Napoleó de quina forma era el so.

Hem agafat un recipient i li hem posat una tele negra ben tensada per sobre, després hi hem tirat sal i hem començat a cridar. Les nostres ones sonores feien que la sal fes formes diverses! Ara entenem perquè Napoleó va dir allò de, "per fi, puc veure el so".

Per últim, hem fet el nostre experiment que era fer un xiulet que funciona sota l'aigua i sona com un pardal. L'hem decorat amb formes d'ocells i quan li posàvem una mica d'aigua, fins que el tub de plàstic quedés submergit, emetia sons celestials.

Us deixo amb algunes fotos:

